

Informatie Blad

Carnaby's Kaketoe

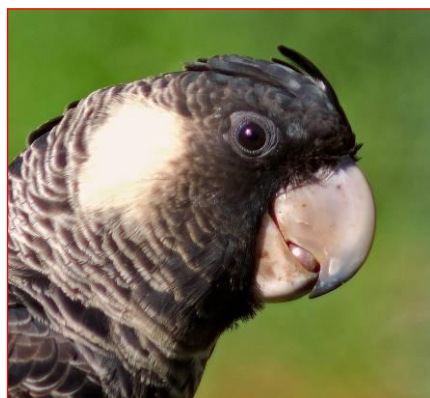
Calyptorhynchus latirostris

Mannetje (links), vrouwtje (rechts)

Volwassen Mannetje

Volwassen Vrouwtje

Andere namen:

Carnaby zwarte kaketoe's en de kort-bil zwarte kaketoe's, zijn eervol vernoemd naar eierdeskundige en natuuronderzoeker Ivan Carnaby (1908–1974).

Bedreigde status:

“Bedreigde diersoort: Schema 1 – Behoud van West Australische wilde dieren”.

“Bedreigd: Onder toezicht van de federale milieu bescherming en behoud van biodiversiteit”.

Het is ongewoon voor de kaketoe's om te paren in nattere gebieden. Maar slechts meer in de schaars en drogere gebieden. Meestal in paren of in kleine koppels. Soms in grote koppels of in groepen tot 5000 buiten het broed seizoen vooral in dennenbossen. De grote groepen zijn in de afgelopen 50 jaar afgenomen als gevolg van natuur verlies en vernietiging van met name de grootschalige bossen, tarwe velden en de Banksia en Tuart bossen in het Swan kustgebied.

Beschrijving:

Lengte 53–58 cm. Gewicht 500–790 g.

Boven de bil breder en korter dan Baudin's Kaketoe's.

Volwassen Mannetje: meestal bruinzwart, de veren getipt met een schemerig wit gekarteld uiterlijk; het oor heeft witte schemerige dekveren; met een witte band naar het uiteinde van de staart, gebroken in het midden; met een zwarte snavel; de blote huid rondom het oog is roze..

Vrouwtje: net als het mannetje maar ze verschillen in het hebben van geelachtige witte dekveren bij het oor; de snavel is grijswit of grijs met een zwarte punt en de huid rondom de ogen is grijs.

Roep:

Een korte “weeyou-weeyou” of een “weeloo-weeloo” groeps roep

Broedgebied:

Voornamelijk in tarwe velden, in holtes van oude gladde geblakerde eucalyptus bomen. Eieren worden gelegd op hout snippers, een zachte bodem of in hollen van begin Juli tot December. 1 a 2 jongen (er word meestal 1 jong groot gebracht) en alleen het vrouwtje broed het ei uit en brengt het jong groot.

Gemiddelde leeftijd: 25–50 jaar.

Leefgebied:

Ze komen voor in het Zuidwesten naar het lager gelegen Murchison en van het Noordoosten tot Nabawa, Wilroy, Waddi bos, Manmanning, Durokoppin, Lake Cronin en ten oosten van Condingup. Ze leven alleen in West-Australië.

Woongebied en Voedsel:

Ze leven in beboste of in droge natuurgebieden in West Australië, buiten het broed seizoen zwerven ze in koppels langs de kust gebieden, vooral in dennen en de Banksia bossen. Het voedsel

Vrouwelijk Carnaby's Kaketoe in het nest

bestaat uit bloemen, nectar en zaden van Banksia, Dryandra, Hakea, Eucalyptus, Corymbia, Grevillea, en ook zaden van Pinus, vruchten en noten bomen vooral amandelen en macadamias, en het vruchtvlees en het sap van appels en dadels en insecten larven

Bedreigingen voor deze diersoort:

De Directe oorzaak en afname van de populatie is te verwijten aan de verdwijning van natuurgebieden, vooral houtsnippersgebieden en tarwe velden. En ook het verlies van holle dragende bomen en nestelende concurrenten waaronder de Galah, Corellas en de Europese honingbij. Ook branden en auto aanrijdingen spelen hier een grote rol.

Referenties:

Johnstone, R.E. and Storr, G.M. (1998). *Handbook of Western Australian Birds*. Volume 1 – Non-passerines (Emu to Dollarbird). Western Australian Museum pp. 276–280.

Johnstone, R., Kirkby, T., Stone, P., Minton, C. (2005). White-tailed Black-Cockatoos: Identification Challenges and Changes in Distribution and Status, and links with a Community Program – Cockatoo Care. In Gole, C. (Ed.). *Carnaby's Black-Cockatoo Future Directions Symposium 2003*. Birds Australia WA, Perth.

Vertaald door: Gerard C

Marri noten aangevreten door Carnaby's Kaketoe

Huidige verdeling in zuid-west West Australie